

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

กรณีผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ “ก” กำหนดเงื่อนไขอันเป็นการจำกัดทางเลือกในการขนส่งสินค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ผู้กล่าวหา

บริษัท ก จำกัด

ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑

นางสาว ข

ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒

พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๐ (๑) และ (๒)

ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำต้องห้ามของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ประกอบธุรกิจการบริการเป็นตลาดกลางในการซื้อขายสินค้าหรือบริการโดยวิธีใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในนาม “ก” มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงและกำหนดเงื่อนไขอันเป็นการจำกัดทางเลือกในการขนส่งสินค้า จากเดิมผู้ขายและผู้ซื้อสินค้าผ่านแพลตฟอร์ม ก สามารถเลือกบริษัทขนส่งได้เอง เปลี่ยนเป็นใช้บริการขนส่งแบบมาตรฐานที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จะเป็นผู้เลือกบริษัทขนส่งให้แทน และมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงอัตราค่าขนส่งสำหรับการขนส่งแบบมาตรฐาน โดยกำหนดอัตราค่าขนส่งของบริษัทขนส่งเอกชนทุกรายเป็นอัตราเดียวกัน และกำหนดให้อัตราค่าขนส่งจากต้นทางต่างจังหวัดสูงกว่าต้นทาง กทม. และปริมณฑล

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ระบบการขนส่งเดิมผู้ขายและผู้ซื้อเลือกบริษัทขนส่งโดยไม่ทราบข้อจำกัดและความสามารถในการขนส่งของบริษัทขนส่งแต่ละราย เป็นเหตุให้บริษัทขนส่งไม่สามารถตอบสนองปริมาณความต้องการ หรือเกิดความไม่สมดุลในการจัดสรรปริมาณการขนส่งสินค้า เป็นเหตุให้เกิดความล่าช้า สินค้าสูญหาย นอกจากนี้ ระบบขนส่งเดิมยังขาดระบบการรวมศูนย์สำหรับบริหารจัดการข้อร้องเรียน ทำให้ขาดประสิทธิภาพและมาตรฐานในการจัดการ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงมีเหตุผลความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงระบบการขนส่งเพื่อควบคุมประสิทธิภาพการขนส่งสินค้าของแพลตฟอร์ม

กรณีการกำหนดอัตราค่าขนส่งของบริษัทขนส่งเอกชนทุกรายเป็นอัตราเดียวกันทุกบริษัทขนส่ง แม้ว่าบริษัทขนส่งจะกำหนดอัตราค่าขนส่งสินค้าในสัญญาฉบับแรกแตกต่างกัน เป็นการดำเนินธุรกิจตามปกติที่แพลตฟอร์มซื้อขายสินค้าส่วนใหญ่ในตลาดจะกำหนดอัตราค่าขนส่งบนแพลตฟอร์มเป็นอัตรามาตรฐานเดียวกัน ด้วยเหตุผลในการบริหารจัดการการขนส่งให้มีข้อเสนอด้านราคาที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐาน ประกอบกับยังมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต้องใช้ในการบริหารจัดการและอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งของแพลตฟอร์ม ส่วนกรณีการกำหนดอัตราค่าขนส่งจากต้นทางต่างจังหวัดสูงกว่าต้นทาง กทม. และปริมณฑล มาจากเหตุผลด้านต้นทุน เนื่องจากใน กทม. และปริมณฑลมีการประหยัลดต่อขนาดมากกว่า ต้นทุนการขนส่งจากต้นทาง กทม. และปริมณฑลจึงต่ำกว่าการขนส่งจากต่างจังหวัด

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์ว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่เป็นความผิดฐานเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม และกำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นคู่ค้าของตนต้องจำกัดโอกาสในการเลือกใช้บริการ ตามมาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) ประกอบมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ไม่เป็นความผิดฐานเป็นผู้สั่งการกระทำการ ละเว้นไม่สั่งการ ไม่กระทำการ จนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ตามมาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) ประกอบมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๗